

[Erik Eriksen.]

for mig at høre både noget mærkeligt og noget meget morsomt, man dér blev vidne til. Oprigtig talt sad jeg et øjeblik og tænkte: Mon den højtærede statsminister kommer ned igen? Men senere gik det op for mig, at det var sådan en slags rundkørsel, den højtærede minister havde arrangeret, og det er noget andet. Men på det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards spørgsmål vil jeg svare, at for mig at se har alle partier her i landet gennem mange år været at finde på en social linie. Jeg beder det ærede medlem lægge mærke til, at de sidste tre år f. eks. har vi haft en konservativ socialminister, og jeg mindes ikke, at det har voldt vanskeligheder. Jeg kan videre sige, at hele den sociale lovgivning i sine væsentlige grunddele er præget af det parti, jeg tilhører. Det historiske venstres indsats på disse områder kan ikke skjules, den taler for sig selv. Jeg kan også fra de seneste år nævne den betydelige indsats, som den afdøde socialminister Søren P. Larsen øvede her i perioden 1945—47. Men jeg understreger naturligvis, at socialt for mig er noget ganske andet end socialistisk. Der må skelnes imellem disse to begreber, og det skal vi også nok i gerning vise her i salen. Men jeg kan svare, at på den socialt betonedede folkelig-liberale linie vil venstre altid være at finde. Hele den liberale indsats i Danmark har altid været socialt forstående.

Jeg skal ikke svare på det, som den højtærede statsminister kaldte andelsbondens vej, men jeg er ganske sikker på, at hvis han vil have ulejlighed med at spørge denne andelsbonde — der kommer jo lejlighed nok til det i vinterens løb, vil jeg gætte på — tror jeg, den højtærede statsminister vil blive meget skuffet, hvis han dér tror at finde særlig forståelse, særlig jordbund for udpræget socialdemokratiske synspunkter. Den højtærede landbrugsminister kan måske få lejlighed til at gøre visse forstudier inden så længe, når vi nu skal til at forhandle om ændringer til jordloven.

Hvad angår den bebudede udvidede adgang for staten til forkøbsret af jord, skal jeg blot i fortsættelse af, hvad jeg sagde forleden, stærkt advare mod at rejse strid på dette område. Det er naturligvis noget,

jeg ikke alene kan afgøre, og den højtærede statsminister kan også have ret i, at der ingen anledning er til her at gå nærmere ind på dette, men alligevel lægger jeg vægt på, at det bliver sagt klart og allerede nu fra vor side, at vi ikke kan være med til det, man her spiller op til. Den lovgivning, som vi for nogle år siden formede på dette område, anser jeg for tilstrækkelig. Jeg ser ingen grund til at gå videre.

Den højtærede finansministers udtalelser om skattereformen giver mig egentlig ikke på dette tidspunkt anledning til tilføjelser, og ministeren var jo selv klar over, at vi i oppositionen med agtpågivenhed ville se på hans forslag til sin tid. Heller ikke skal jeg fordybe mig i de herrer ministres udtalelser om den inflatoriske bevægelse tidligere og om faren for den fremefter. Den højtærede statsminister sagde jo, at regeringen påtænker ikke noget af dette i fremtiden; så må jeg konstatere, at ånden synes i hvert fald redbon, og så kan vi vel have det fælles håb, at kødet ikke bliver skrøbeligt.

Jeg er ikke helt sikker på — det må jeg dog sige — at den højtærede statsminister bliver troet i erhvervskredse, når han i sin omtale af de generelle økonomiske problemer søger at stemple os andre som primitive demagoger. (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: I agitationen kun!). Hvis den højtærede statsminister endelig vil det, skulle han lade en anden gøre det. Den højtærede statsminister kan bede en anden om at foretage dette, kan gøre det med den absolutte forhåndsviden, at virkningen i hvert fald ikke bliver mindre. Den højtærede statsminister mente også, at jeg nu pludselig var begyndt at tale om de farer, der kunne true ved en svækkelse af den internationale konjunktur. Det var jo noget, som Erik Eriksen slet ikke var inde på under valgkampen, sagde den højtærede minister. Jo, jeg var såmænd, endda ved hvert eneste møde — ved hvert eneste møde — og det er også noget, jeg har peget på, allerede før valgkampen begyndte.

Også den højtærede forsvarsminister holdt en tale i går, og denne tale kunne vel i og for sig give grund til adskillig omtale. Jeg må sige, at den højtærede forsvarsministers udtalelser på mig virkede på den måde, at den med al ønskelig tydelighed viste, at